

op het bedoelde eiland gekomen waren, bejverden de noord Indianen zich al de bagaadje der koper Indianen naar 't vaste land overtevoeren; Ook ontnamen zij hun alle kleederen, welke van eenig nut waren, en verwijderden zich toen plotzelijke, met allen spoed, van daar, zoo dat die ongelukkige koper Indianen op het eiland aan gebrek moesten omkomen. — Op mijne reis naar 't fort in 1773, zag ik de beenders nog van dat arme volk, welks ongeval mij door mijn wegwijzer MATONABBER verhaald werd; hij voegde 'er bij: dat men verscheide jaren zorgvuldig vermijdde den gouverneur 'er kennis van te geven, uit vreeze dat het KEELSHIES bij hem mogte benadeelen.

Iet dergelijks zou bijkans een koper Indiaan bejgend hebben, die mij in 't jaar 1773 naar 't fort verzette: na dat wij alle over de *Zeekalven rivier* gezet waren, en des armen mans pak met bont reeds aan de zuidzijde was overgevoerd; werd hij alléén aan de overzijde gelaten, en niemand was 'er die hem wilde overhalen dan MATONABBER. De wind woei toen zeer hard, zoo dat MATONABBER zich naakt uitkleedde, om zich met zwemmen te redden ingevalle de kanoo mogt omslaan, doch hij bragt spoedig en veilig den koper Indiaan bij ons, tot geen geringen spijt van den rampzaligen, die met hem belast was, en niets zoo zeer verlangde dan, ten koste van 's mans leven, zich meester te maken van het pak met bont.

Toen de noord Indianen in dat jaar van de factorij terug keerden, stelde de bovengemelde koper Indiaan zich onder de bescherming van MATONABBER, die hem tot op 64° noorderbreedte verzette;